

С Т А Н О В И Щ Е

относно кандидатурата на гл.ас. д-р Мира Николаева Маркова за доцент по научно направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата - Етнология /Етнология на града/ към Катедра „Етнология“ при Историческия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ по обявен конкурс в Д.В.,бр.43,07.06.2011 г.

Мира Маркова е родена на 14.05.1970 г. в София. През 1988 г. завършва 35-а руска езикова гимназия в столичния град. Придобива висше образование в Историческия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ през 1995 г., дипломирайки се като историк с профил етнология. От 1997 до 2000 г. е докторант в Катедрата по етнология при ИФ на Алма Матер и през февруари 2001 г. защитава дисертация на тема „Селото в Средна Стара планина /края на XIX - XX век/. През 2003 г. след спечелен конкурс е назначена за редовен старши асистент към Катедра „Етнология“, а две години по-късно е избрана и за главен асистент в същото научно звено на Университета, каквато длъжност заема и понастоящем.

От тази кратка биографична справка е видно, че Мира Маркова е израснала като учен и преподавател в Катедрата по етнология, че нейното битие на етнолог вече двадесет години е свързано с историята и съдбата на тази катедра. Със сигурност това е една от причините Мира Маркова да се утвърди като един от най-харизматичните преподаватели в Историческия факултет и като перспективен учен в научната област на етнологията.

Като преподавател в Катедрата по етнология при ИФ на СУ „Св. Климент Охридски“ гл.ас. М. Маркова е водила упражнения по обща етнология, българска етнология, извъневропейска етнология и етнология и съвременност. Заради показаните качества на професионалист - етнолог на нея са поверени и лекционните курсове по Етнология на града, Славянска етнология и Вяра, обред и локални традиции. Преподавателската дейност на Мира Маркова се отличава с много висок професионализъм и постиженията и в тази насока са най-съществения за мен мотив да подкрепя безусловно нейната кандидатура за доцент по обявения конкурс, посочен в началото на настоящето становище. Става въпрос за много добро владееене на научната тематика, съчетано с необходимите педагогически качества знанията да бъдат предадени на студентите и усвоени от тях.

Не мога да пропусна уменията на Мира Маркова да владее аудиторията по свой специфичен начин, позволяващ изграждането на отлични отношения със студентите и същевременно запазването на високите академични изисквания при проверката на тяхната научна подготовка. Неслучайно гл.ас. Мира Маркова нееднократно е била посочвана сред най-обичаните преподаватели в Историческия факултет, а нейното име фигурира сред

първенците и в организираните социологически проучвания във факултета по повод нивото на професионализъм относно преподавателската и научно-изследователска работа на учените от историческите специалности на Университета. Това е едно обществено признание за преподавателските постижения на гл.ас. Мира Маркова, заради което тя трябва да получи академичната длъжност доцент по етнология на Софийския университет „Св. Климент Охридски“

Другият мотив да настоявам за това повишение в длъжност е научно-изследователската дейност на Мира Маркова. От 1997 г. до настоящия момент тя е автор на една монография, 4 студии и 12 статии по различни проблеми на етнологията: традиционната и модерна българска култура, локалните идентичности, селото като етнокултурен феномен, традиционното женско облекло, панславизмът, българските мигрантски общности, културата на хранене при българите, градската култура. Част от нейните публикации са на английски език и са в чужди престижни издания, а нейни публикации са цитирани 18 пъти според представената справка от Информационния отдел на Университетската библиотека при СУ „Св. Кл. Охридски“.

На фона на тези разностранни научни дирения все пак се открояват публикациите за локалната градска култура и идентичност, върху която тема е и хабилитационния труд на гл.ас. Мира Маркова. Тук става въпрос за едно ново направление в българската етнология, за разработването на което тя има твърде голям принос. Теренният материал, върху който е изградена монографията „Локалните градски култури, С.,2011“, е събран предимно от жители на столичния квартал „Редута“ и малкия средногорски град Стрелча. Така авторът на изследването представя етноложки модел за изследване на българската градска култура в съвременността. Като възлови компоненти на този модел са предпочетени местоположението на населеното място, характеристиката на неговите жители по линия на дихотомията местни жители/преселеници, локалната история и памет, благоустройството и градското пространство, архитектурата и особеностите на жилищата, както и някои специфични исторически събития, белязали с ярка диря локалната памет.

Всичките тези структури на малкия и големия български град са избрани с презумцията на М. Маркова, че те са главните стожери на локалната идентичност, която е с твърде висока степен на интензивност за съвременното българско общество. В този смисъл книгата на М. Маркова и останалите нейни публикации съдържат необходимите научни приноси, които ми дават основание да поддържам становището, че тя трябва да получи академичната длъжност доцент по етнология на СУ „Св. Климент Охридски“

В годините като преподавател в Катедра „Етнология“ при ИФ на СУ Мира Маркова е била и сред онези членове на научната общност във факултета, които са се изявявали и като организатори на редица начинания извън преподавателските и научно-изследователски задължения. Тя бе сред съставителите на големия сборник – двутомник в чест на проф.дин Иваничка Георгиева, бе съставител на т.5 от поредицата „Етнология академик“ на Катедра „Етнология“, бе главен отговорник за Историческия факултет по

европейската програма „Еразъм“, бе сред организаторите на няколко научни екскурзии за студентите-етнолози в ИФ, както и на някои научни конференции.

Като имам предвид изложеното по-горе, апелирам към членовете на журито по настоящия конкурс да гласуват за заемането на академичната длъжност „Доцент по етнология на СУ“ към Катедрата по етнология при ИФ на Университета от д-р Мира Николаева Маркова.

София, 28.09.2011 г.

Автор на становището:.....

/доц. д-р Веселин Тепавичаров/